

تربیت نسل جدیدی از رهبران کارآفرین^۱

نلسون ماندلا فقید می گوید: «آموزش، قوی ترین سلاحی است که می توانید برای تغییر جهان از آن استفاده کنید». چه کاری می توانیم انجام دهیم تا نسل جدیدی از رهبران توانمند و کارآفرین را از طریق مدارس خود رشد دهیم؟ ما اغلب به ایده‌هایی مانند «یادگیری در قرن بیست و یکم» و «رشد رهبری کارآفرینانه» می پردازیم، اما واقعیت این است که اکثریت قریب به اتفاق مدارس، به اندازه کافی دانش آموزان را برای رهبری و همکاری با دیگران، برای ایجاد تغییر مثبت در جهان آماده نمی کنند. خوشبختانه، نمونه‌های درخشانی از مدارس وجود دارند که می توانیم از آن‌ها بیاموزیم؛ مدارس که مسئولیت آماده‌سازی همه دانش آموزان خود را برای تبدیل شدن به رهبران تغییر بر عهده گرفته‌اند.

یک نمونه، در احمدآباد هند است. گروهی از دانش آموزان کلاس پنجم از مدرسه ریورساید، نزدیک مدرسه در کارخانه‌ای کار می کنند و به طور خسته کننده، عودهای سنتی را به مدت هشت ساعت می غلتانند. این کار، یک نوع بندگی قراردادی نیست، بلکه یک درس مهم برنامه‌درسی است که توسط مدرسه برای آموزش همدلی طراحی شده است. بچه‌ها، خسته کارخانه را ترک می کنند، اما در عین حال بیدار از نیازهای جهان هستند و اغلب، خود را متعهد به انجام کاری در مورد کودکان کار می بینند.

در ژوهانسبورگ آفریقای جنوبی، رهبران نوظهور از سراسر قاره، در جلسات آموزشی در آکادمی رهبری آفریقا شرکت می کنند و با اصول تفکر طراحی آشنا می شوند. آنها یاد می گیرند که عمیقاً نیازهای جوامع محلی خود را درک کنند و راه‌حل‌های پایدار را از طریق برنامه کارآفرینی دانش آموزی مدرسه ایجاد و اجرا کنند.

در WeSchool و FEEL، یک مدرسه بازرگانی در بمبئی، هند، یک برنامه هفت ماهه شهروندان جهانی رهبر، به دانش آموزان سال اول، وظیفه می دهد تا زندگی فقرا راه‌حل‌های همکارانه برای کاهش فقر را درک کنند. در ارزیابی پایان برنامه، ۹۲ درصد دانش آموزان افزایش آگاهی اجتماعی و همدلی را گزارش کردند. علاوه بر این، ۸۰ درصد آمادگی خود

¹ Educating a New Generation of Entrepreneurial Leaders (By Christopher Gergen & Lyndon Rego, Stanford Social Innovation Review, Feb. 19, 2014)

را برای مقابله با چالش‌های اجتماعی نشان دادند و احساس کردند که توانایی ایجاد تغییر را دارند.

تلاش‌های پیشگام در این مدارس، به‌طور هدفمند، رهبری تغییر را با سفر آموزشی همه دانش‌آموزان ترکیب می‌کند؛ با اجرای یک استراتژی سیستمی و عمیقاً یکپارچه در طول فعالیت. این مدارس با درگیر کردن همه دانش‌آموزان خود، از طریق یک طراحی سیستمی، تشخیص می‌دهند که همه می‌توانند به یک رهبر تبدیل شوند. علاوه بر این، آنها تشخیص می‌دهند که آماده‌سازی دانش‌آموزان برای تبدیل شدن به رهبران مؤثر و روشن‌فکر، برای آینده شغلی آنها، داشتن زندگی عمیقاً رضایت‌بخش و تبدیل شدن به مشارکت‌کنندگان سازنده در جامعه، در زمان‌های سخت، حیاتی است.

نیاز به تفکر متفاوت در مورد آماده‌سازی جوانان برای آینده، توسط تعدادی از نیروهای اصلی هدایت می‌شود. یکی، خود نسل هزاره است. نیمی از مردم جهان امروز زیر ۳۰ سال سن دارند. صدها میلیون جوانی که در عصر دیجیتال به دنیا می‌آیند بیشتر از هر زمان دیگری مطلع و در ارتباط هستند. آنها در دوران دموکراسی گسترده، با انتظارات آزادی و برابری، بزرگ شده‌اند. آنها از وضعیت محیطی، اقتصادی و سیاسی جهان، آگاه و مضطرب هستند. تغییر، بسیار در ذهن آنها است: دنیایی که ما داریم، چیزی نیست که آنها می‌خواهند. علاقه جوانان به ایجاد تغییر، در افزایش برنامه‌های کارآفرینی اجتماعی در دانشگاه‌ها و جوانانی که به‌طور دسته‌جمعی و به دلایل مختلف، به خیابان‌ها می‌آیند، آشکار می‌شود؛ علیه نابرابری اقتصادی، در جنبش اشغال وال‌استریت در ایالات متحده؛ برای نمایندگی سیاسی، در بهار عربی؛ علیه فساد از طریق لایحه لو کپال در هند؛ و برای آموزش مقرون به صرفه، در جنبش دانشجویی شیلی. این جنبش‌ها، نشان‌دهنده آمادگی جوانان برای سازماندهی و ابراز نگرانی‌هایشان است.

با این حال، حتی همانطور که جوانان می‌خواهند و انتظار بیشتری دارند، فرصت‌ها دست‌نیافتنی هستند. رشد مشاغل، با افزایش مدارس و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی همگام نیست. وضعیت کنونی بیکاری جوانان، در پی رکود اقتصادی در بخش‌هایی از اروپا، چشمگیر است؛ مثلاً اشتغال جوانان در یونان و اسپانیا، بیش از ۵۰ درصد نیست.

فقدان شغل، با فقدان مهارت، در بین کسانی که تحصیلات دانشگاهی دارند، تشدید می‌شود. کارفرمایان در سطح جهان اعلام می‌کنند مؤسسات آموزشی، به اندازه کافی، جوانان با مهارت‌های مناسب برای مشاغل در دسترس، آماده نمی‌کنند. کمبود، در زمینه مهارت‌های نرم، بیشتر است. در گزارش «گسترش معادله رهبری»^۲، که نظرسنجی مرکز رهبری خلاق در مورد آمادگی نیروی کار است، مدیران، از خودانگیزختگی، ارتباط، چابکی یادگیری، خودآگاهی و سازگاری، به عنوان ضروری‌ترین مهارت‌های مورد نیاز برای موفقیت در محیط کاری امروز نام بردند. ۹۰ درصد آنها نیز اعلام کرده‌اند که این پرورش رهبری، باید قبل از سن ۱۸ سالگی شروع شود.

² Expanding the Leadership Equation

نیاز فوری وجود دارد تا جوانان، مهارت‌های عملی مورد نیاز کارفرمایان را کسب کنند. در موسسات آموزشی پیشرو، مانند مدرسه ریورساید، آکادمی رهبری آفریقا، Ravenscoft و WeSchool تمرکز بر چابکی یادگیری و کاربرد عملی یادگیری است. این مدارس از مشارکت اجتماعی، به عنوان ابزاری برای توسعه خلاقیت، همکاری، ارتباطات و انعطاف‌پذیری استفاده می‌کنند. فهم و بیان خود، مهارت‌های ارتباطی و توانایی عملی کردن ایده‌های تغییر پایدار و مثبت، مهارت‌هایی هستند که دانش‌آموزان برای داشتن یک زندگی خودگردان و معنادار به آن‌ها نیاز دارند.

ما نیاز داریم تا مدارس بیشتری، در واقع همه مدارس، از روش‌های ارائه دانش از بالا به پایین، با فرصت‌های اندک برای حل مسأله، خودیابی و مشارکت در تجربه‌های واقعی، دور شوند. ما به آینده جدیدی نیاز داریم که در آن، پرورش رهبری کارآفرینانه، در تمام جنبه‌های یادگیری همه دانش‌آموزان ادغام شود. خواسته‌های جهان برای جلوگیری از ایجاد این تغییر، بسیار زیاد است. اما مدل‌هایی داریم که به خوبی کار می‌کنند. اکنون زمان آن است که این کارها را به هم متصل کنیم و مقیاس جهانی آن را آغاز نماییم.